

کلیوال ژوند او کلیواله مینه

کلیوال ژوند

کلیواله مینه

Ketabton.com

لیکوال رفیع الله علی حیدر وردگ

دالی دی وی!

زما گران ملگری منصور احمد
مصباح ته.

د کتاب نوم: کلیوال ژوند او کلیوال مینه

لیکوال: رفیع الله علي حیدر (وردک)

د لیکوال نمبرونه:

۰۷۹۷۳۳۵۸۳۰

۰۷۳۰۴۳۲۷۶۲

د جمعي لمانځه ته تللي وو.
يو څو نور ملگري نور هم راسره وو.
په لاره مو سره گف کولو.
دمکتب کيسي شروع شوی.
يو ملگري به ويل چې فلانکي استاذ ښه دی بل به ويل نا
فلانکي استاذ ښه دی.
په همدی بحث جومات ته ورسیدو.
دې جومات کې يو مولوی صاحب وو.
ډیر ښکلې اواز یې وو.
ماته یې زیات خوند راکولو.
لمونځ مو وکړو بیرته را روان شوو.
په لاره دیو ملگري سره مخ شوم.
چې يو کال مخکې یې مکتب پرېښی وو.
تللی وو ایران ته.
ستړی مشی مې ورسره وکړی.
زما نور ملگري ولاړل کورته.
زه ده هغې سره په خبرو لگیا شوم.
هغه ويل چې اول وار مې وو چې ایران ته قاچاقی تللم.

نو زیات په زحمت راباندې تیر شوو.
په لاره اوبه دخوراک څه نه پیدا کیدل.
په موټر کې به یې داسې بار کړو که لرگۍ.
هیڅ مو نشوای کولی دقاچاقبرانو سره چې څه به مو وویل
نو به یې وهل او ډبول کول.
بل سهار یې په کور کې دمه راکړه راته یې ویل چې
غږ مو پورته نشی کنه خون مو په خپله غاړه دي.
دغرمې یوولس بجی به وی چې قاچاقبران راغلل.
په مو تړو کې یې سپاره کړو.
نوی حرکت وکړو.
بیا دایران عسکر راپسی شول .
زموږ دملگرو یو موټر یې وویشتا او موټر چپه شوو خدای
خبر چې څنگه به شوی وی.
ماویل یاره دا خو بیخي زیات ظلم او زحمت دی.
هغه ویل هوو زړگو افغانان نور د هرخوا پری ژوند تنگ
شوی.
ماویل هوویاره بیا له ایران څخه څه رقم راغلی په زحمت
شوی خو به نه وی.

نه الحمدلله په زحمت نشوو خو ايران کې روپۍ ډيرۍ رانه
واخيستی.

ما بڼه ډير بڼه چې پخیر پخیر رارسیدلی یې روپیو غم
مکوه.

هغه ویل هوو دا هم دخدای پاک مهربانې ده چې روغ رمت
راورسیدم.

ماویل ای نویده ته خو مین هم وی هغه کیسه څنگه شوه.

اوف یې وکړل ویل څه درته ووايم یاره په پښتو کې به یو
یو خوش قیسمته خپل مینه حاصل کوی.

ماویل اصلی خبره وکړه.

ویل یې ما چې مکتب پریښوو په همدی خاطر مې پریښوو
چې هغه دلاسه ور نکړم.

خو چې له ایران څخه راغلم هرڅه وران شوی هغه یې بل
چاته ورکړی.

هغه دیو شاعر شعر مې سترگو سترگو ته کیږی چې وایې

پيڻسي گڻم خو دا پڪي بايلمه

ديدنونه داشنا پڪي بايلمه

زه خو ستا لپاره ژوند نه مسافر شوم

خو خبر نه وم چي تا پڪي بايلمه

زما ورباندي زيات زړه بد شوو.

نو مي لږ تسلي ورکړه .

ورته ومي ويل خير گرانه ډير فکر مکوه دا خو ژوند دی
څوک باچا او څوک غريب وی.

نو ته يي هم په کيسه کې مه کيږه.

هغه ويل ان شاء الله ډير يي په کيسه کې نه يم.

ماته يي ويل چي گوره مينه ونکړی.

زه دپښو په سر ناست وم لاس مي پر سترگو ونيولو او
سر مي په زنگون کينودا بيرته مي سر راپورته کړو.

هغه ويل لکه چي ځان ته دې اور اچولی.

ماهم ورته ويل هوو دغسی ده زړگو.

ويل بنا نو الله پاک دي کامياب کړه.

ماويل آمين ثم آمين مننه .

راته يې ويل رايه کوتی ته گفه به هم وکړو چای به هم وڅښو.

ماويل سمه ده .

لاړو کوتی ته دننه شوم هغه ويل ته کينه زه به دچای خبر ورکړم.

ماويل سمه ده.

زه په کوټه کې کیناستم دکوتی په دیوال یې دغه توری لیکلی وو.

N♥S

نو ماته دمکتب وخت رایاد شوو.

چې داحروف به یې په هر حای لیکل نوید نومیدا زما ملگری.

نوید راغی لږ وروسته یې واړه ورور چای راوړو.

خو زما فکر زیات خراب وو حکه نوید ماته ويل چې خان ته دی اور اچولی ماويل هسی نه چې په رښتیا اور شی په همدی فکر کې وم چې نوید غږ وکړو.

گلابه څه سوچونه کوی.

ماویل هیڅ هم نه نوید جانه.

هغه ماشوم د نوید ورور ډیر مسخره وو.

هغې زیات وځندولو لږ فکر یې راسم کړو.

چای مو وڅښو زه ترې را روان شوم په لاره مې دخوش

نصیب ترانه چلانده کړه روان وم کورته.

په لاره کې د استاد سره مخ شوم.

ستړی مشی مې ورسره وکړی.

استاذ ویل گلابه دا ډیر وخت مې په مکتب کې نه یې لیدلی

ولی نه راځي .

ماویل استاذ لږ کارونه مې هغه باندي مصروف وم .

استاذ ویل ښه اوس خلاص شول کنه.

ما ویل هوو خلاص دی الحمدلله.

استاذ ویل ښا ډیر ښه سبا مکتب ته راشه مکتب مه پریرده.

ماویل سمه ده ان شاء الله درحم .

استاذ سره مې خدای پاماني مې ورسره وکړه. زه راغلم

کورته موبایل مې چارچ ته کیښود زه لارم بیرون ته د خپلی

معشوقی سره مې لیدل مینه اوله وه ښه مزه یې کوله .

خو زه تري زيات شرميدم.

هغه زموږ خپله هم وه او زموږ دکور دخوايي کور وو.

ورسره ومي ليدل ستري مشي مي ورسره وکړي .

ويل گلابه بڼه يي .

ماويل هوو الْحَمْدُ لِلّٰهِ.

کورکي مو خیرت دی.

ماويل الْحَمْدُ لِلّٰهِ.

پلار او مور خور ټول بڼه وو.

ماويل هوو حاضره ټول بڼه وو.

ما پکت دهغي خبرو ته هوو او نا ويل ځکه ما ورسره

خبري نشوای کولی.

کورکي به مي پيري خبري ورته زده کړي خو چي ورسره

مخامخ به شوم ټولی به رانه هيري شوی.

ويل يي گلابه .

ماويل ها .

هغي ويل ولی هر وخت غوصه وی.

ماويل نه يم غوصه کله غوصه يم.

ویل نه گلابه غوصه خو یې هر وخت چې زه تا وینم
نو غوصه وی او خبری نکوی.

ماپه زړه کې ویل چې دظالم لوری چې تاسره مخ شم نو
هرڅه رانه هیر شی.

خو خیر ما ورته ونه کتل خو شایسته وه.

زه بیرته راغلم کورته.

کور ته راغلم چې زموږ ماما هم زموږ کره راغلی وو.

زه زیات خوشاله شوم .

حکه دا مې پیر بڼه ماما وو.

چې رابه غللو نو به مو خپل ساعتري کول.

کوټی ته ور غلم دماما سره مې ستړی مشی وکړی.

موږ مې راباندې غږ وکړو گلابه رنگ دی ولی ژیر دی
ناروغ خو به نه وی.

ماویل نه موری هسی لږ ستړی شوم.

دماماسره مې گف شروع کړو توکی یې راباندې کولی.

د ماخوستن اذان وشوو.

ماما ته مې ویل راحه ماما چې جومات ته لاړ شو.

جومات ته لاړو لمونځ مو وکړو.

ماما مي دخلکو سره په سترې مشو اخته شوو.
ما د يو ملگری سره بیرون گف شروع کړو.
ورته ویل مي حکمت جان نن استاذ په لاره کې ولیدم.
راته یې ویل چې مکتب ته ولی نه راځی .
ما ورته ویل چې لږ کارونه مي وو.
حکمت ویل بڼا اول سر کې دې دروغ ورته ویلی.
ماویل نو څه مي کړی وای .
حکمت ویل بڼه نور یې څه ویل .
ماویل چې ویل یې سبا سهار مکتب ته راشه.
حکمت ویل دا خو یې بڼه درته ویلی که څنگه.
ماویل هوو بڼه خو یې ویلی ته داسی وکړه سبا چې مکتب
ته تللی نو پر ما هم غږ وکړه .
حکمت ویل سمه ده ولی نه گلابه .
ما تری مننه وکړه .
زه او ماما راغلو کورته.
مبایل مو راواخیست لږو مؤ شروع کړه.
دماما سره په پنځوس افغانۍ.
ماتري ډیری وگتلی.

خو اخير کي رانه خپلي روپۍ بيرته وگتلي.
دشپي تر يولسو او نهه دقيقو پوري لږو وکړه.
خو هيڅ فايده يې ونه کړه .
حکمه نه مې ماما له ماڅخه روپۍ وگتلي او نه هم ما تری
وگتلي.
نو ويده شوو سهار راباندی مور چيغی وهلی پاڅه گلابه
لمونځ قضا کړی.
خو ډیري چيغی يې راباندی وکړی.
اخیر يې راباندی په مخ اوبه واچولی .
خو پاڅيدم لمونځ مې وکړو بيرته ويده شوم.
بيا نو حکمت اواز وکړو چې راءه دمکتب ناوخته کړی .
زه پاڅيدم کتابونه مې سم کړل .
زه او حکمت مکتب ته روان شوو.
په لاره يو موټر راغی په هغه کې تر مکتبه لاړو.
نو چې تری بنسکه شوو نو موټروان کرایه غوښته .
حکمت ورته ويل گوره استاذه موټر راته تا وراوا اول په
دې ویلي وو اوس يې رانه نشی اخیستلای.
دحکمت او موټروان جنجال شوو.

ما موټروان ته مې ويل خومره روپۍ دې کړي .
ويل يې سل .

ما روپۍ ورکړي حکمت ويل مه يې ورکوه ته لېونی يې دوه
قدمه لار ده .

ته ورته سل روپۍ ورکوي .

ماويل پريږده يې حکمه .

حکمت ويل ولې پريږدم .

ما حکمت تر لاس ونيوو او موټروان ته مې ويل کاکا ورځه
نور .

هغه لاړو حکمت ډير غوصه وو .

حکمت يې خپل صنف او زه خپل صنف ته ولاړم .

اول ساعت مو دري وه دري مو وويله دوهم ساعت شروع
شوو رياضي وه .

زما رياضي ښه نه ايشي ده .

دا ساعت هم تير شوو .

ماته زيات خوب راتلو په شاه دصنف کې بل هلک ناست
وو .

ماورته ويل هيله کوم داځای ماته راکړي تاسو زما پر ځای
کيني .

هغه ډیر بڼه هلک وو ویل راشه ولی نه.
زه لارم په کونج کې کیناستم .
درسی ساعت مو کیمیا وو.
دکیمیا استاذ ډیر غوصه ناک هم وو.
او ماته خوب هم زیات راتلو .
خو اخیر ویده شوی وم .
چې درز دلبنتي واريې راباندی وکړو.
استاذ ویل ته درس وایې که خوب کوی.
نو یې پاڅولم تختی ته.
ویل هله ژر کوه تیر شوی درس تکرار کړه.
نو ما ورته ویل استاذ زه خو ویده وم نو زه څنگه پوه شم
چې کوم درس وو.
ټول صنف کې هلکانو وځندل .
زه له خوبه وم په خپلو خبرو سم نه پوهیدم.
استاذ بیا یو دوی لښتي راکړی .
زه لارم په خپل حای کیناستم .
تفریح شوی بیرون ته چې لارم نو هلکانو راباندی مسخری
کولی خپل صنف خو راباندی خبر وو .

خو دصنف واله وو راباندی ټول مکتب خبر کړو .
چې زه به یې ولیدم نو به یې راته ویل .
چې زه ویده وم په درس نه یم خبر .
هر هلک دا راته ویل .
لارم د استاد څخه مې اجازه اخیستله .
ښه وو تستاذ اجازه راکړه .
راغلم کور ته ویده شوم .
ماسپینین په یوه بجه او 37 دقیقو پاڅیدم .
لمونځ مې وکړو بیرون ته لارم .
زموږ دکور مخی ته ویاله وه .
په دې ویاله ډیری ښځی وی هغې جنی هغه زه چې پری
مین وم .
غږ یې وکړو زه ویده وم په درس نه یم خبر .
ټولو ښځو ماته خندل .
زه دې ته حیران شوم چې هغه څنگه خبره شوه .
آیا هغه پیری ده آیا هغه ډیپیریانو سره ملگری ده آیا هغه دبل
چاسره اړیکه لری .
زما فکر ډیر خراب شوو بیرته لارم کورته .

خور مي چي وليدم نو يي ويل زه ويده وم زه په درس نه يم خبر.

ماته غوصه راغله هغه مي پسي واخيسته.

هغه په کوټه ننه ته ور يي بند کړو.

ما ورته ويل خوري ته دا راته ووايه چي تاسو ته چا ويلي .

خور مي ويل دهغي جنی نوم يي واخيست ويل دهغه د ورور زوی ماته او هغه جنی ته وويل.

ماته زياته غوصه راتله خوبس څه مي کړی وای غلتی زما وه.

سبا سهار بيا مکتب ته لارم .

تر دوولسو بجو مو درس وويلا .

کورته راغلم پښه مي زيات درد کولو.

مورته مي وويل .

مور مي راته روپی راکړی .

سبا سهار لارښه روغتون ته.

ماويل سمه ده مور جاني.

کليوالی ژوند وو ماته کلیوال ژوند زيات خوند راکولو.

سبا سهار لارم روغتون ته داکتر راته ویل دا دې ښه کار
کړی چې سمدلاسه راغلی یې کنه ناروغی دې غټی ده.
دا یې راکړه ماښام اذان په لاره راباندې وشوو.
یو ساعت لار پاتی وه موټر هم نه وو.
زه حیران شوم ماویل هسی نه چې په لاره کوم مسکیل راته
پیدا شی دې فکر کې وم.
چې ترورۍ مې یاد ته راغله .
چې دې کلی کې خو مې ترور هم شته.
نو لارم د ترور کره مې .
دهغې کور تنها له نورو کورو لیری وو.
نو لارم دروازه مې ورتک ټک کره .
دروازه یې خلاصه کړه سترې مشی مې ورسره وکړی .
هغوی هم زیات خوشاله شول زما دترور دوی لورانی وی
زامن یې نه وو.
دترور خاوند تللی وو غزنی ته هلته یې شپه وه .
ما دماښام لمونځ وکړو دعا مې وکړه.
را ولاړ شوم ترور مې ویل چې لمونځ دې وکړو بیا هغه
بلی کوټی ته راځه .

لاړم هغه بلی کوتی ته ترور رانه زموږ دکورنۍ دغړو پوښتنه وکړه.

ویل یې ډیر ښه وخت راغلی زما خاوند په غزنی کې وو موږ لږ ډاریدو ما ویل هسې نه کوم مشکل پیدا شی.

خو دخدای پاک مهربانی وه چې ته راغلی.

لږ وروسته یې ډوډی راوړه .

ډوډی مو وخوړه زیات مزه یې وکړه.

چای یې هم راوړو چای مو هم وڅښو.

د ترور لورانو راته ویل گلابه مبایل خو دې راکړه.

ما هم مبایل ورکړو .

ډیر فلمونه یې پکې وکتل .

فلمونه یې خلاص نکړل مبایل چارچ خلاص کړو.

نو مبایل یې چارچ ته کیښوو.

نیم یا څلویښت دقیقې وخت تیر شوو بیا یې راواخیست.

بیا یې هغه پاتې فلمونه وکتل .

نو یې زما کوډ یا پټ کوډ چې ما پکې خپل شخصي شيان قلف کړی وو.

دا یې را پیدا کړو ویل دا خلاص کړه .

ماويل دا زما ندى زده دا زما ملگری رمز ورکړی.
خو ني منله ويل نه خلاص يې کړه .

ما بيا ورته وويل چې زما ملگری رمز ورکړی.
نو يې ويل سمه ده بيا نو څه کوی حذف به يې کړم.
ماويل نه حذف يې نکړی .

هغې ويل يا يې خلاص کړه يا يې حذف کوم.
نو زه يې هم مجبوره کړم کوډ مې ورته خلاص کړو.
په هغه کې دهغه جنی عکس هم وو .

هغه يې چې وليدلو ويل دا څوک ده ګلابه.
ماويل دا هسی عکس دی .

هغه ويل يا به يې رابښايي يا يې حذف کوم.
ماويل هيله کوم چې حذف يې نکړی.
هغه ويل سمه ده خو راوينښايه .

ما ويل دا زما .

ويلی څه خو وايه دا ستا څه خبری ولی بندوی.
ماويل دا زما ملگری ده .

هغوی زیات وخنډل ويل دا بدرنگه دی ملگری کړی.
ما هيڅ هم نه ويل .

ډیری مسخري يې راباندی وکړی.
ډیر پښیمانه شوم چې راغلم.
په لاره خوبه مړ شوی وای نو دلته خو تر مرگ بتره کړم.
سهار شوو لمونځ مې وکړو .
کورته راغلم .
کلیوال ژوند ماته زیات خوند راکولو.
ځکه چې څوک به مریض شوو نو ټول گاونډیان به یې
پوښتنی ته ورتلل.
ماته هم زموږ گاونډیان راتلل .
او شی به یې هم راوړل یا هگۍ یا بل شی خو مقصد خالی
لاس نه راتلل.
بله ورځ دهغي جنۍ مور راغله.
زه پروت وم پښی مې درد کولو .
سر مې په برستن کې پټ کړی وو.
دهغي جنۍ مور زما مورته ویل دهغي جنۍ نوم یې
واخیست .
ویل دا پښیر هغي پاڅه کړی هغه ډیر ښه پښیر پخوی .
زما مور ترې مننه وکړه.

او زه زيات خوشاله شوم حُكه چي دهغي دلاس خواړه خو
بېل خوند لري.

دهغي جنی مور لاره .

نو زه راپاڅيدم مور ته مي ويل .

موري هغه پڼير دي څه كرل زيات وړي شوي يم.

مور مي پڼير راواخيستل زياته مزه يې وکړه.

داسي ارمان راتلو کاش چي نور هم واي.

خو خير له نارغي بڼه شوم بهر بيرون ته لارم.

چکر مي وو هلو دملگرو سره مي وليدل بيرته راتلم کورته .

په لاره روان وم چي اواز وشو گلابه چيري داسي تيز روان
يې.

چي شاته مي وکتل هغه جنی وه ستري مشي يې راسره

وکړي زما دناروغي پوښتنه يې وکړه.

ويل ماته کوم خدمت شته .

ماويل هوو .

ويل وايه کوم خدمت وکړم.

ما ويل ستا مور زموږ کره راغلي وه.

پڼير يې راوړي وو او ويل يې چي دا تا پاڅه کړي .

نو هغه راته پاڅه کړه.

هغې ویل ته داسې وکړه خور ته دې ووايه چې زما مور ته ووايې .

که زه یې په خپل سر پاڅه کړم .

بیا مې مور غوصه کړې.

ماویل سمه ده لېونۍ .

لارم کور ته خور ته مې وویل هغه ورغلله.

لږ وروسته یې ښه ډیر پڼیر راوړل زیات خوند یې کولو.
وخت تیریده.

مینه مو ورځ تر بلې زیاتیده کلیوال ژوند وو چا راته مزاحمت نه کولو.

کورونه مو هم سره نیردې وو وخت تیریده.
زما خور ناروغه شوه .

ډیرو روغتونو ته مو بوتله هیڅ ښه کیده نه.
کابل ته مو هم بوتله هلته .

ډاکټر ویل دا بوځی پاکستان ته زموږ سره دومره روپی هم نه وی.

ما فکر وکړو چې لار شم نوید ته .

زما ملگری ته لږ روپی به ترې په قرض واخلم.
ور غللم نوید ته نوید سره مې ولیدل کیسه مې ټوله ورته
وکړه.

ویل خومره دې پکار دی پکت غږ کوه .
ما ترې څلویښت زره افغانۍ راوړی.
پاسپورټ مو شروع کړل.

ډیر په زحمت مو پاسپورټونه واخیستل .
روان شوو پاکستان ته مزل دی کوو یې.
د غرو او دښتو په ننداره وم .

فکر ورته وړی وم .

پاکستان ته ورسیدو اطاق مو هم په کرایه ونيوو .
شپه مو وکړه سهار د روغتون په لټه کې شوو.
روغتون ته لاړو .

د خور زړه مې سوری وو.

ډاکټر ویل چې دابه یو څو شپې میلمنه وی دا زیات ژوند
نشی کولی.

لاړم د خور اطاق ته .

د خور کم عمر او ځوانی ته مې چې کتل زیات خفه شوم.

ډیره ژړا راتله ځان مې ټینگ کړو.
بیرته راغلم بهر بیرون ته .
زیات مې وژړل ډیر فکر مې خراب شوو.
زړه مې زیات درد کولو چې بې هوشه شوی وم.
بیا په ځان نه يم خبر شوی .
چې په هوش کې راغلم نو په اطاق کې وم.
داکتر راسره وو.
زما دحالت پوښتنه وکړه .
ماویل ښه يم مشکل نشته.
لارم د خور اطاق ته لږ لږ دوا مې د هغې دتسلې لپاره
واخیسته.
نو دروغتون څخه خپل کړایې اطاق ته روان شوو.
خور مې رانه پوښتنه وکړه.
داکتر څه ویل .
ماویل چې داکتر ویل دا دوا دې وخورې اِن شاء الله ښه
به شی.
لارواطاق ته .
سهار مو بیرته حرکت راوکړو را روان وو.

زما په زړه کې دغم اوربل وو.

وخت تیریده.

خپل کلی ته راوړسیدو .

زما دخور پوښتنې ته ټول خپلوان راغلل.

زما مې خورته ډیر زړه بدې دا.

ډیر فکر مې خراب وو.

زما دخور سره ټولو گاونډیانو ډیر ښه چلند کولو.

هیچا نه خفه کوله د ټولو ډیر زړه ورباندې بد وو.

دخپلو ملگرو همزولو سره یې ډیر ښه وخت تیر کړی وو.

په هغوی ډیره گرانه وه.

وخت تیریده بله ورځ یې اخیری سلگۍ وې.

خبری یې شروع کړی.

ویل یې وروره په ما بدگومانه نشی زه یوه پښتنه پیغله یم.

زما اخیری سلگۍ دی ما ورته ژړل او هغې خبری کولی.

ویل یې زه د فلانکې هلک سره مینه کوم.

هیله کوم چې پر ما بدگومانه نشی مایاکه مینه کړی .

هغې هلک ته ووايه چې په ما پسې هیڅ ژړا او خفگان

ونکړی په ځان دې فام.

تردي حايه يې خبرې وکړې نو له دې فاني يې سترگې پټې
کړې.

ما په زوره چيغه وکړه.

او بې هوښه شوم .

چې په هوښ کې راغلم زموږ په کور کې ژړاوی دی.

هر څوک ژاړی .

خو د هغې همزولې بيخي داسې چيغې وهلې چې دسړي
زړه يې مات مات کولو.

ما هم پسې ژړل.

ډير زور يې غوښتلو داسې په خوانۍ کې لږنگه شوه.

ټول کلې پسې خفه وو.

جنازه يې وشوه خاورو ته مو ديوگل په شان خوانۍ وسپارله.

زما مور جانه او پلار جان پسې ډير خراب شول.

خو بس په ژړا هيڅ نه کيده.

له هديرې راغلم کور ته زړه مې تنگ شوو.

لاړم خان ته کوټې ته ښه زړه مې تش کړو.

بیرته راووتم ټول کور کې دغم خبرې او دغم ژړا وه.

يوه مياشت تيره شوه.

ما دخور خبری هغه هلک ته تر اوسه نه وی کړی.
او نه مې کولی شوای.
حکه خپلی پښتو اجازه نه راکوله چې ورته ووايم.
نو زما معشوقی ته مې وویل .
هغه هلک دهغي دکاکا زوی وو.
هغي ویل سمه ده زه ورته وایم .
ما ترې مننه وکړه.
هغي جنی ماته تسلی راکوله.
خو دهغي خبرو زیات خوند کولو.
زما زړه ورباندی ارام شوو .
ډیری خبری یې راته وکړی.
موږ په خبرو لگیا وو چې خبر راغی چې هغه هلک حان
وژنه کړی.
هغي جنی چیغه وکړه او منډه یې کړی.
ما هم دهغي هلک کور ته ور منډه کړه.
چې ور غلم هلک وفات وو.
اوس نو دهغي په کور کې دغم خبری او ژړا روانه وه.
زما ورباندی زیات زړه بد شوو.

په زړه کې مې وویل چې که دخور خبرې مې ورته کړی
وای شاید داسې پېښه نه وای شوی.
خو نشوه .

دې هلک نور ورورا او خورانی نلرل.
د موره یوو وو.

مور یې پسې لېونی شوه.
هغې ته مې زیات زړه بد شوو.
وخت تیریده.

دهغې جنې ورور په کابل کې وظیفه لرله.
بیا یې زنک ورته راکړی وو چې یوه میاشت وروسته کور
کابل ته وړی.

دې خبرې زما زړه مات مات کړو.
دجنې سره مې ولیدل.

ما ویل تاسو په رښتیا کابل ته کور وړی.
هغې رانه غیږه تاو کړه او په ژړا شوه.
ویل هوو گلابه رښتیا ده .

ماویل گرانې ما یوازی پریردی.

هغي ويل گلابه ستا پرينودل دومره وړه خبره نه ده خو څه وکړم گرانه.

ماويل که ته دبل شوی زه ځان وژنه کوم.
هغي چيغه وکړه نه گلابه نه داسی ونکړی.
ماويل نو څه وکړم .

هغي ويل صبر وکړه گرانه خدای پاک مهربانه دی.
يوه مياشت وروسته تلل کابل ته.
ما په ورځ کې دري يا څلور واری مې ورسره ليدل.
کورته لارم ډير خفه وم.

د نوید خبری مې یاد ته راغلی.
چې ويل به يې چې ځان ته دې اور اچولي.
ما هغه وخت نه منله دا خو په رښتیا چې ځان ته مې اور
اچولی.

ډير زیات خفه شوم کور کې تنگ شوم لارم د نوید دغو
کره.

د نوید سره مې ولیدل.
نوید ته مې کیسه وکړه.

هغه ويل ګلابه ما نه وو درته ويلي اوس خو هيڅ حل لاره نشته.

ګلابه اوس صبر کوه ان شاء الله ټول به سم شي.
ماويل نويد جانۀ خو زړه مې هيڅ صبر کولو ته نه پريږدي.
نوید ويل نه پوهيگم څه وکړم.

خو ګوره ګلابه تر اوسه خو دې دلاسه نه ده ورکړی.

خو صرف کور يې کابل ته ځي که سنگه.

ماويل هوو خو جدایي راته ډيره سخته ده.

نوید ويل دغه خو ده خو اوس نو څنگه کوی.

ماويل نو اوس چې کړم څه به کړم.

خو خير بيرته راغلم کور ته راستون شوم.

بيا مې دهغي جنې سره وليدل.

ما ورته ويل څه وخت ځي .

هغي ويل 18 شپي وروسته ګرانه .

ماويل بنا 18 ورځي ژوند پاتي.

هغي ويل ته ولی داسی نا هیلې خبری کوی.

ما ويل زه يې نکوم خو زما زړه يې کوی.

نه پوهيگم گلابه زه تر تا زياته خفه يم تا چي وينم خان
تينگ کړم.

وايم چي هسي نه گلاب نور هم خراب شي .
خو ته داسي خبري کوي چي زما زړه مات مات شي.
نو په ژړا شوه زه هم په ژړا شوم.
زه په ژړا روان وم کور ته هغه هم په ژړا روانه شوه.
وخت تيريده.

لږ وروسته لارم جومات ته لمونځ مي وکړو زياتي دعاوي
مي وکړي له جومات بيرته راغلم کورته په لاره کي بيا
دهغي جنی سره مخ شوم.

ويل يي چيري تللي وي گلابه .
ما ويل جومات ته تللي وم گرانۍ.
ويل بڼه سمه ده گرانه.
ما ويل اي لېوني زه خو په تا پسي مړ کيږم.
دا به څنگه کيږي .

هغي ويل زه خپله خو څه وکړم هيڅ حل لاره نشته.
ماويل ماسره هم هيڅ حل لاره نشته.
لارم کور ته.

فام مي نه وو اواز مي وکړو خوري لږ چای راوړه.
هغه مي چې فام شوو چې خور خو مي وفات ده.
بيا غمونه دوه چنده شول غوښتل مي مزار ته يې ورشم.
چې هغه جني په هغه حای ناسته وه .
ماته يې ويل گرانه زه څه وکړم ستا دومره غمونه خو به تا
لېوني کړي.
ما په ژړا کې ورته وويل کاش چې مړ وای .
هغې ويل نه گلابه داسې مه وایه .
ما ويل سمه ده لېونۍ زه د خور مزار ته .
هغې ويل سمه ده ورشه گرانه په ژړا شوه .
ماويل مه ژاړه يو زه بس يم چې ژاړم ته مه ژاړه گراني.
هغې ويل سمه ده نه ژاړم گلابه .
زه لاړم دخور مزار ته زيات خفه وم .
په مزار مي زيات وژړل بيرته راغلم کورته.
کور کې هغسې خوشالۍ او په کلی کې هغه سې مزی نه
وی.
حکه چې کور کې مي خور نه وه.
او په کلی کې دهغه هلک مور چې لېونۍ وه.

او زما مینه له کلی تلله .

په کلی کې بیخی خوند نه وو پاتی .

کور ته لارم مور مې راته ویل زویه ولی داسې خراب شوی فکر مکوه دا خو ژوند دی نو څنگه یې کوی.

ماویل نا موری هیڅ فکر نکوم .

په کور کې زیات تنگ شوم لارم بېل او لاسی گاډی مې روان کړل.

زموږ باغچې ته .

ماویل چې لږ لرگی به هم راوړم او زړه تنگون به مې هم ختم شی.

روان شوم په لاره کې د یوو صنفی سره مخ شوم .

هغه راسره ستری مشی وکړی.

ویل یې گلابه اخیر دې ځان تبا کړو ولی څومره بڼه درس څومره بڼه ځوانی ولی گرانه .

ما ویل څه به درته ووايم له ژونده ډیر تنگ یم.

هغه ویل صبر وکړه دصبر میوه خوږه وی.

ما ویل زړه ظالم صبر نکوی نو څنگه وکړم.

هغه ویل نو زه به څه ږرته ووايم گلابه بڼه نو چیری روان

یې .

ماويل حم كه لږ لرگي مي يورل له باغچي نه.
هغه ويل سمه ده زه هم درسره حم درسره کمک به شم.
ما ويل نه نه ته ځان مه په زحمت کوه زه يې کوم هغه نه
منله راسره لاړو .
ټول کار هغه وکړو .
ماتري مننه وکړه را روان شوم کورته.
مور مي راته چای راوړو چای مي وڅښو .
موبایل مي راواخيست نويد ته مي زنگ وکړو .
ډير تنگ وم چيري به لږ چکر ته لاړ شو .
نوید او حکمت راغلل د حکمت په موټر سکیل لاړو ښار
ته.
خو ماته هيڅ ځای کې دزړه سکون نه وو.
مانښام راغلو کور ته .
حکمت ويل چې زموږ کره ځو لږ ساعت به مو تير شي .
لاړو دحکمت دغو کره لږ ساعت مو تير شوو.
خو زه هيڅ نه پوهيدم چې زما په زړه کې څنگه اور بل وو.
هيڅ ارام ته يې نه پريښودم.

بله ورځ هغې جنې راته يو قلم او ساعت او عطر او دسمال
او تسبيح راكړی.

ويل دامې دلاس نښې سبا له خيره څو كابل ته .
زه په ځان نه يم پوه شوی

نور وروسته

كليواله جنې لارله ښاري شوه

اي لوستونكيه يوه دعا ماته هم وكړه

پای

R♥S

کلیوال ژوند او کلیواله مینه (ناول)

دلیکوال نمبر
0797335830
0730432762

لیکوال رفیع الله علی حیدر وردگ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library